

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **N. S. K.**, Š., proti žalovaným **1/ A. n.o.**, K., zastúpeného JUDr. P. Č., advokátom v B. a **2/ M. F.**, bývajúcemu v K., **o určenie neplatnosti právnych úkonov**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 14 C 222/2005, o dovolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 13. júla 2007 sp.zn. 5 Co 273/2006 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaného 1/ **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Levice rozsudkom zo 4. júla 2006 č.k. 14 C 222/2005-124 o žalobe žalobcu rozhodol tak, že určil za neplatnú nájomnú zmluvu zo 17. augusta 2005 a zmluvu o poskytnutí finančného príspevku na úhradu nákladov za sociálne služby z 23. septembra 2005 uzavreté medzi žalobcom a žalovaným 1/, ktoré zmluvy za žalobcu podpísal žalovaný 2/. Vec právne posúdil podľa § 37 až § 39, § 40 ods. 1, 3, § 476 ods. 3, § 574 ods. 2 a § 628 ods. 3 Občianskeho zákonníka a § 11 ods. 2 písm.j/ zák.č. 302/2001 Z.z. o samospráve vyšších územných celkov (ďalej len zák.č. 302/2001 Z.z.). Naliehavý právny záujem (§ 80 písm.c/ O.s.p.) žalobcu na požadovanom určení bol nepochybne daný súčasným právnym stavom neistoty vplývajúcej z uzatvorených zmlúv. Ďalej poukázal na to, že obidve zmluvy za žalobcu podpísal žalovaný 2/, ako podpredseda N. S. K. napriek tomu, že zastupiteľstvom nemal určený rozsah zastupovania predsedu v zmysle § 16 ods. 8 zák.č. 302/2001 Z.z. a z uvedeného dôvodu nemohol uzatvárať právne úkony v oblasti majetkových vzťahov. Štatutárnym orgánom samosprávneho kraja je s poukazom na článok 69 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky a § 16 ods. 3 zák.č. 302/2001 Z.z. predseda vyššieho územného celku

najmä pokiaľ ide o majetkoprávne vzťahy. Na základe uvedeného, iba predseda mohol robiť právne úkony, zaväzujúce žalobcu v oblasti majetkových vzťahov. Ak takýto právny úkon za žalobcu urobil podpredseda, potom je takýto právny úkon neplatný. O trovách prvostupňového konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech nepriznal náhradu trov konania, pretože žiadne trovy nežiadal priznať.

Na odvolanie žalovaných 1/, 2/ Krajský súd v Nitre rozsudkom z 13. júla 2007 sp.zn. 5 Co 273/2006 rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej zmenil tak, že žalobu voči žalovanému 2/ zamietol, vo vzťahu k žalovanému 1/ napadnutý rozsudok potvrdil, v časti týkajúcej sa výroku o nepriznaní náhrady trov konania žalobcovi vo vzťahu k žalovanému 1/ napadnutý rozsudok potvrdil, v časti týkajúcej sa výroku o nepriznaní náhrady trov konania žalobcovi vo vzťahu k žalovanému 2/ napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 2/ náhradu trov konania 28 208,20 Sk na účet jeho právnej zástupkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku, rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa výroku o povinnosti žalovaných 1/, 2/ zaplatiť spoločne a nerozdielne súdny poplatok 2 500 Sk zrušil a žalovanému 2/ uložil povinnosť doplatiť na účet Krajského súdu v Nitre súdny poplatok za podané odvolanie 3 000 Sk v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odvolací súd napadnutý rozsudok vo vzťahu k žalovanému 1/ procesným postupom podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil, keď súhlasil s konštatovaním súdu prvého stupňa v tom smere, že žalobca v konaní preukázal (§ 120 ods. 1 O.s.p.) dostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, tak ako mu to ukladá ustanovenie § 80 písm.c/ O.s.p., pretože v danom prípade ide o určovací druh žaloby. Vychádzajúc z obsahu článku 69 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky ako aj z ustanovenia § 2 písm.b/ a § 16 ods. 3 zákona č. 302/2001 Z.z. je zrejmé, že štatutárnym orgánom žalobcu je predseda príslušného samosprávneho kraja, ktorý samosprávny kraj zastupuje navonok. Uvedené zastupovanie sa vzťahuje predovšetkým aj na zastupovanie v oblasti majetkovoprávnych vzťahov (§ 16 ods. 3 citovaného zákona). Odvolací súd v súvislosti s podpísaním zmlúv zo 17. augusta 2005 a z 23. septembra 2005 konštatoval, že zo strany zastupiteľstva N. S. K. v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 písm.j/ zák.č. 302/2001 Z.z. v prospech žalovaného 2/ ako podpredsedu N. S. K., nebolo vyhotovené splnomocnenie, ktoré by oprávňovalo zastupovať predsedu v oblasti uzatvárania právnych úkonov, v oblasti majetkových vzťahov. Nesúhlasil s konštatovaním žalovaných 1/, 2/ prezentovaných v ich odvolaní, vychádzajúcim zo zásady, že pokiaľ nie je niečo zakázané, je to dovolené, pretože pri absencii vydanie

negatívneho splnomocnenia pre žalovaného 2/, ako podpredsedu N. S. K., automaticky nemožno konštatovať, že žalovaný 2/ bol oprávnený zastupovať predsedu N. S. K. v podstate vo všetkých majetkoprávných úkonoch, ktoré mu neboli zakázané. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa obidve zmluvy uzatvorené 17. augusta 2005 a 23. septembra 2005 považoval za absolútne neplatné právne úkony v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka najmä z toho dôvodu, že za žalobcu ich podpísal žalovaný 2/ (podpredseda N. S. K.) ako neoprávnená osoba, čím došlo k porušeniu zákona (§ 11 ods. 2 písm.j/ zák.č. 302/2001 Z.z.). Ďalej poukázal na to, že zmluva o poskytnutí finančného príspevku na úhradu nákladov za sociálne služby vykazuje aj znaky absolútne neplatného právneho úkonu v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože v nej nie je uvedená výška finančného príspevku. Pokiaľ ide o napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k žalovanému 2/ v uvedenej časti odvolací súd procesným postupom podľa § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok zmenil a žalobu proti žalovanému ako nedôvodnú zamietol. Mal za to, že v žalobe na začatie konania označený žalovaný 2/ nie je pasívne legitimovaným subjektom v tomto konaní a nedostatok pasívnej legitimácie na jeho strane bol hlavným dôvodom pre zamietnutie žaloby voči žalovanému 2/. Žalovaný 2/ nebol nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia resp. povinnosti, o ktorú v konaní išlo, z čoho následne vyplýva, že žaloba voči nemu nebola podaná dôvodne. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj výrok prvostupňového rozsudku o náhrade prvostupňového konania medzi žalobcom a žalovaným 1/ v časti týkajúcej sa náhrady trov konania medzi žalobcom a žalovaným 2/ odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 220 O.s.p. zmenil a o náhrade týchto trov prvostupňových aj odvolacích rozhodol podľa § 224 ods. 1, 2 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k žalovanému 1/ potvrdený, podal tento dovolanie. Ako dovolací dôvod uvádzal nesprávne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) a preto žiadal v tejto časti rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Dovolateľ bol toho názoru, že nebolo v kompetencii ani v právomoci súdu skúmať, či žalovaný 2/ mal oprávnenie na podpisovanie predmetných zmlúv. V konečnom dôsledku mal za to, že zmluvy podpísané žalovaným 2/ ako podpredsedom žalobcu sú pre žalobcu ako aj pre žalovaného 1/ záväzné a platné. Poukázal na to, že obidve zmluvy boli podpísané za žalobcu osobou oprávnenou vykonávať právne úkony v čase ich uskutočnenia t.j. 17. augusta 2005 a 23. septembra 2005 a preto sú platné a účinné. V tejto súvislosti poukázal na článok 1 ods. 1, článok 2 ods. 2 a ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, na § 11 ods. 2 písm.j/, § 16 ods. 3 až 5, ods. 7 zákona č. 302/2001 Z.z.

a vychádzajúc z požiadavky materiálneho právneho štátu založenej na vzťahu štátu a občana na princípe, že občanovi je dovolené všetko, čo nie je zákonom zakázané, pričom štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon, bol dovolateľ presvedčený, že uzavreté zmluvy, neplatnosť ktorých určili oba sudy na základe žaloby žalobcu na skutkovom základe uvedenom v podanej žalobe ako i na základe oboma súdmi zisteného skutkového stavu, boli podpísané v súlade s ústavou, ako i na ne nadväzujúcimi zákonmi a to oprávnenou osobou za žalobcu. Dovolateľ ďalej namietal, že rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný. V tejto súvislosti poukázal na to, že povinnosťou súdu je v dôvodoch rozhodnutia uviesť všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, opísať spôsob akým zhodnotil vykonané dôkazy. V odôvodnení taktiež vysvetlí, ako a prečo aplikoval právne predpisy uvedené vo výroku rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť natoľko presvedčivé, aby viedlo účastníkov konania k dobrovoľnému plneniu uložených povinností.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237 až § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme rozsudku upravuje ustanovenie § 238 O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.) alebo proti rozsudku,

ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V preskúmvanej veci žalovaný 1/ napadol dovolaním rozsudok odvolacieho súdu vo výroku, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 O.s.p.). Jeho dovolanie teda nesmeruje proti takému rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, dovolanie podľa § 238 ods. 1 O.s.p. preto nie je prípustné, nejde ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci nerozhodoval (§ 238 ods. 2 O.s.p.), nejedná sa ani o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie v tejto veci preto podľa § 238 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p. ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípadne odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Vady uvedené v tomto ustanovení dovolateľ v dovolaní výslovne nenamietal ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Vzhľadom na uvedené v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodit' z ustanovenia § 238 O.s.p. a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného 1/ v súlade s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný odmietol. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcovi v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. marca 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :